

La 'Revista de Girona' presenta el dossier especial dedicat a l'escriptor un any després de la seva mort

Per continuar llegint Pairolí

Eva Vázquez
GIRONA

"Poques vegades ens ha entristit tant fer un dossier com aquest", deia el director de la *Revista de Girona*, Xavier Cortadellas, per advertir que ningú no esperés una presentació entretinguda de l'especial que aquesta publicació bimestral dedica a revisar la trajectòria humana i literària de l'escriptor gironí Miquel Pairolí (Quart, 1955-2011). Quasi un any després de la seva mort, el dossier de la revista planteja la primera aproximació "crítica i rigorosa" a l'obra de Pairolí, "des de l'admiració i el respecte" i amb el propòsit central de "convidar a continuar-lo llegint", va dir Glòria Granell, que ha coordinat la desena de treballs que formen aquest número de record i homenatge. Contribuir a situar-lo en el lloc destacat que li correspon dins la literatura del país, "tot i no haver format part de cap cercle intel·lectual consagrat", és un altre dels objectius que s'han plantejat els col·laboradors del dossier, que tal com va insistir Cortadellas, havien fet una "aportació sensacional" al



Antoni Solà, Xavier Cortadellas i alguns dels autors del dossier, a La Mercè. ■ JOAN SABATER

coneixement de les diverses facetes de l'escriptor.

Serè, lúcid, intel·ligent, reflexiu i amable van tornar a ser els qualificatius que més van escoltar-se, ahir a La Mercè, per recordar el caràcter de l'autor de *Cera o El convit*. El delegat de Cultura de la Diputació, Antoni Solà, va afegir-hi, a més, els de sensible i emotiu. Solà va vaticinar que amb el temps Pairolí "guanyarà més i més reconeixement" i que arribarà un dia que ja ningú més el compararà amb

la prosa de Pla, cosa que ja l'avorria, sinó que llavors "potser ja hi haurà algú que *pairoliejarà*". Al final de l'acte, alguns dels articulistes van llegir textos de l'escriptor: Guillem Terribas va escollir el fragment d'*Octubre* que evoca una conversa amb Josep Paulí; Lluís Freixas, un paràgraf de *Paisatge amb flames* en què es manifesta el classicisme estètic de l'autor, que va defensar dient que "a vegades el desig de ser modern és el caruatge que condueix més

ràpidament al museu"; Joan Ventura, director de Presència, va llegir quatre articles seus de l'any 1997 d'una inquietant actualitat; Cortadellas va evocar la felicitat de la lectura amb què Pairolí tancava el seu llibre de crítiques literàries *Exploracions*, i Glòria Granell va acabar retornant l'emoció del primer capítol d'*Octubre*, quan l'escriptor, absort en un concert de Haydn, ho deixa en suspens tot, perquè un pit-roig s'ha aturat a l'ampit de la finestra. ■